

i Sprogbrugen endnu nogen Ustikkerhed, som gjør, at man ikke godt kan opgive dette Ord, fordi Tungekraft og Mundsbyge vel upaatvieselig ere bmtrent det Samme, men Noгле kalde det Tungekraft, Andre Mundsbyge, hvortilmod, hvis jeg er rigtig underrettet, den ondartede Tungekraft bliver til Miltebrand. Jeg troer altsaa ikke, at de Forslag, der ere gjorte med Hensyn til denne Paragraph, fortjene Billigelse.

Drejer: Jeg skal ikke videre indlade mig paa de Vittringer, hvormed den ærede 2den Landstingsmand for 10de Kredts (Lehmann) sluttede sit Foredrag, men kun i Aaledning af samme bemærke, at den givne Paamindelse om Jagttagelsen af Sømmelighedshensyn til det andet Thing forekom mig ikke at være saa aldeles paa sit rette Sted ved denne Leilighed. Det er ganske vist, at man altid og Thingene gjensidig skulle tage et vist Sømmelighedshensyn, men at dette skulde gaae saavidt, at man, naar der i et Lovforslag, vedtaget i det andet Thing, findes Punkter, som man anseer det af Bigtighed at faae forandrede, derfor skulde indlade Vædringsforslag, forekommer mig at være urigtigt. Jeg opfatter Stillingen saaledes, at jeg ikke engang bør lade et saadant Hensyn have nogen Indflydelse paa min Bestemmelse af, hvorvidt jeg vil forsøge en Forandring i det, som jeg troer bør forandres. Naar den samme ærede Landstingsmand tillige har anført som et yderligere Beviis paa en Synderlighed ved disse Vædringsforslag, at de ere stillede, naagtet Lovforslaget næsten i alt Væsentligt er ordnet overeensstemmende med, hvad Landstinget i forrige Sæssion har vedtaget, saa maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at om ogsaa dette er ganske rigtigt med Hensyn til en Deel af det foreliggende Forslag, saa er det ikke Tilfældet med § 10; og forsaavidt § 10 indeholder de Ord, der ere foreslaaede at skulle udgaae, nemlig: „typhos eller putrid Feber“, hvilke, som det ogsaa er anført, netop kom ind ved Sagens Behandling i Landstinget i forrige Sæssion, saa maa jeg ogsaa hertil bemærke, at, hvis jeg ikke meget feiler, bleve de omhandlede Ord indførte efter Forslag til 3die Behandling, og der var

ba ikke anden Udvei end at gaae ind derpaa, naar man ikke ønskede at forhindre hele Loven. Jeg skal dernæst, forsaavidt det er søgt gjort gjældende, at der ikke laastald vil naaes det, som Forslagsstillerne have tilstøttet ved at tilføie Ordet „ondartet“ foran Ordet „Dværke“, tillade mig at udtale, at jeg dog troer, at der kan opnåes noget virkelig Reelt derved; thi efter min Opsfattelse betegner „Dværke“ (hvortil ikke heuregues Hoste og Catarrh) ikke det samme som „ondartet“ Dværke. Det er neppe tvivlsomt, at der mellem den Grændse, hvorpaa Ordene „Hoste og Catarrh“ passe, og Grændsen for ondartet Dværke er et Spille- rum, som under Loven's Udforelse vel kan faae en maaskee altfor stor Indflydelse; og naar Sagen staaer saaledes for mig, saa maa jeg naturligvis ikke ansee det for en Ubetydelighed, men for Noget af ikke ringe Bigtighed, at Betegnelsen forandres, som foreslaaet er. Og forsaavidt det endelig er foreholdt Forslagsstillerne, at det fjerde Forslag til § 10 gaaer endogsgaa mod Forslagsstillerne egen Tanke, idet det indeholder noget Skjærpende, hvis det vedtages, saa, selv om dette skulde være Tilfældet, kan jeg dog ikke troe, at Saadant var saa aldeles uheldigt; thi hvis „Dværke“ er paa et vist Stadium en saa farlig Sygdom — jeg sigter til det Stadium, der betegnes ved Ordet: „ondartet“, — at der maa gribes til en saa streng Bestemmelse som den, at det af en saadan Sygdom angrebne Dyr ikke maa føres hen til Stæder, hvor det kan komme i Berørelse med Dyr af samme Art, saa er det vel ligesom i sin Orden, at Tilfældet anmeldes for Politiet; og ved den foreslaaede Forandring vil der jo ikke stee Andet, end at hvordan ondartede Dværke er tilstede, der skal, foruden det Vædrige, Anmeldelse stee for Politimesteren; det vilde maaskee endog være noget besynderligt, hvis der ikke skulde stee en Anmeldelse for Politiet, naar den omhandlede Dværke var ondartet, eller mere end „Hoste og Catarrh“. Jeg kan derfor ikke for mit Vedkommende finde mig foranlediget ved de meget stærke Angreb, der ere gjorte paa Forslagene, til at tage dem tilbage. Hvorvidt de vædrige Forslagsstillere ere enige med mig heri, veed jeg naturligvis ikke for Diebliffet.